Súd:	Správny súd v Bratislave
Spisová značka:	NR-26S/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4020200402
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Lucia Tóth
ECLI:	ECLI:SK:SpSBA:2023:4020200402.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD., v právnej veci žalobcu: A. B., trvale bytom C. XXX, XXX XX C., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a D. E. F. F. G., so sídlom H. E. X, XXX XX G., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 26, 949 03 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaNR 18516/2020, ČRZ: 92747/2020 zo dňa 17.08.2020, takto

r o z h o d o l :

I. Správny súd žalobu z a m i e t a.

II. Správny súd žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 06.07.2020 (ďalej len „žiadosť“) požiadal žalovaného o právnu pomoc pri zastupovaní žalobcu v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn.: 11S/70/2020 vo veci žaloby o preskúmanie rozhodnutia o nesprístupnení informácií, konanie vedené na Krajskom súde v Trenčíne. Žalobca v žiadosti uviedol, že jeho mzda je vo výške XXX,XX eur.

2. Žalovaný rozhodnutím o prerušení konania zo dňa 20.07.2020 prerušil konanie a zároveň vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia o prerušení konania odstránil nedostatky žiadosti a doplnil údaje a podklady týkajúce sa právnej stránky veci a preukázania stavu materiálnej núdze. Žalovaný vydal rozhodnutie o prerušení konania z dôvodu, že žiadosť neobsahovala žiadne doklady potrebné pre posúdenie žiadosti ako po právnej stránke, tak aj po materiálnej stránke; bez doplnenia požadovaných dokladov nie je možné riadne zistiť skutočný stav veci a jednoznačne posúdiť, či žalobca ako žiadateľ spĺňa zákonné podmienky na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci v posudzovanej právnej veci.

3. Žalobca v odpovedi na rozhodnutie o prerušení konania zo dňa 02.08.2020 uviedol, že žaloba bola podaná proti rozhodnutiam správneho orgánu – väznica Ilava, ktorými neboli sprístupnené požadované informácie, pričom dané rozhodnutia nemajú dátumy, rozhodnutiam nepredchádzalo žiadne konanie. K majetkovým pomerom priložil prehľad pracovnej odmeny za máj / jún 2020 a uviedol, že iné príjmy nemá.

II.

Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

4. Na podklade žiadosti vydal žalovaný rozhodnutie o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci číslo: KaNR/18516/2020, ČRZ: 92747/2020 zo dňa 17.08.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 20.08.2020.

5. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca okrem formuláru žiadosti nedoložil žiadne doklady. Žalovaný na základe úradnej činnosti doplnil do spisu relevantné potvrdenia týkajúce sa majetkových schopností žalobcu. Následne žalovaný poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Zákon o poskytovaní PP“).

6. Žalovaný ďalej uviedol, že v rámci správnych konaní vedených vo veciach žalobcu bolo zistené, že v roku 2019 bolo žalobcovi priznané finančné zadosťučinenie nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn.: IV. ÚS 310/2018 a sp. zn.: III. ÚS 233/2018). Zároveň bolo zistené, že aj v priebehu rokov 2017 až 2019 bolo žalobcovi priznané finančné zadosťučinenie nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn.: I. ÚS 255/2017, sp. zn.: I. ÚS 514/2017, sp. zn.: I. ÚS 572/2017, sp. zn.: I. ÚS 642/2017, sp. zn.: I. ÚS 25/2018 a sp. zn.: IV. ÚS 310/2018).

7. Žalovanému bola (v inom konaní týkajúcom sa žalobcu) doručená odpoveď z Okresného súdu Piešťany, z ktorej vyplýva, že žalobca si zmluvne dohodol s advokátkou I. J. K. obstaranie / zakúpenie zájazdu pre svojho otca a žalobca uviedol, že v čo najkratšej dobe prevedie alebo dá previesť na účet advokáta sumu vo výške X.XXX,XX eur. V rámci daného súdneho konania vedeného na Okresnom súde Piešťany sa žalobca domáha vrátenia uvedenej sumy. Žalobca informoval žalovaného, že peňažné prostriedky boli zaplatené prevodom.

8. Dňa 04.12.2019 bola žalovanému doručená odpoveď zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý uviedol, že nevyhovel žalobcovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, nakoľko jeho majetkové pomery neodôvodňujú ustanovenie advokáta. Poukázal na to, že len nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo žalobcovi od roku 2015 priznané finančné zadosťučinenie vo výške XX.XXX,XX eur a okrem toho bola žalobcovi priznaná aj náhrada majetkovej ujmy pred Európskym súdom pre ľudské práva, a to od roku 2016 vo výške XX.XXX,XX eur a v skoršom období v sume XX.XXX,XX eur. Zároveň žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Trenčín, v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, kedy došlo k odňatiu oslobodenia od súdnych poplatkov žalobcovi so spätnou účinnosťou, a to z dôvodu, že majetkové a sociálne pomery žalobcu oslobodenie od platenia súdnych poplatkov neodôvodňujú.

9. Žalovaný poukázal, že žalobca sa vyjadril k zisteným skutočnostiam a postupne uviedol, že sú voči nemu vedené exekučné konania, a teda, že sa k nemu žiadne peňažné prostriedky nedostanú, keďže sú zadržané súdnym exekútorom alebo sú automaticky použité na vyplatenie pohľadávok. Žalovaný však zdôraznil, že žalobca žiadne potvrdenia o uvedených skutočnostiach nepredložil.

10. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný určil svojvoľnú lehotu 10 rokov spätne na zisťovanie príjmu, žalovaný uviedol, že vyzval žalobcu na preukázanie majetkových pomerov, a to základe novozistených skutočností s prihliadnutím na § 6 ods. 1 písm. a) Zákona o poskytovaní PP. Žalovaný uviedol, že žalobcovi boli opakovane súdmi priznané a vyplatené finančné prostriedky a tieto finančné prostriedky boli vyplatené spôsobom, ktorý si určil žalobca, pričom žalobca s týmto majetkom vie disponovať. Ak žalobca tvrdil, že tieto prostriedky minul, mal túto skutočnosť preukázať. Žalovaný mohol vychádzať iba zo skutočností, ktoré sú dokázané, t. j., že žalobcovi boli vyplatené finančné prostriedky nemalej výšky a spôsobom, ktorý si určil sám žalobca, a preto má majetok, ktorým si môže zabezpečiť využívanie právnych služieb.

11. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca je vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS, kde má aj vedený účet, pričom od roku 2001 získal žalobca pôžičky vo výške XX.XXX,XX eur. Žalovaný konštatoval, že žalobca od roku 2001 disponoval majetkom vo výške XX.XXX,XX eur. Súčasne poukázal na to, že zo strany žalobcu malo dôjsť k úhrade pôžičiek, celkovo vo výške XX.XXX,XX eur.

12. Žalovaný tiež konštatoval, že aj napriek tomu, že je žalobca vo výkone trestu odňatia slobody, tak má majetok, s ktorým je schopný podľa vlastnej potreby a vlastného užívania disponovať. Pre posúdenie stavu materiálnej núdze v zmysle Zákona o poskytovaní PP je podstatný samotný príjem žiadateľa a jeho majetok, ako aj schopnosť s takýmto majetkom disponovať. Na výdavky žiadateľa sa pri posudzovaní stavu materiálnej núdze nemôže v zásade prihliadať. Žalovaný uviedol, že majetok, ktorý žalobca nadobudol, výrazne prevyšuje preukázané úhrady v rámci prebiehajúcich exekučných konaní.

13. Žalovaný uviedol, že vo všeobecnosti, ak dochádza ku kráteniu majetku akéhokoľvek žiadateľa o právnu pomoc nezodpovedným správaním alebo účelovými úkonmi samotného žiadateľa, čím sa snaží dostať do stavu materiálnej núdze, takéto konanie nemôže byť považované za súladné s morálnymi a právnymi princípmi. Takéto správanie je zároveň v rozpore s účelom Zákona o poskytovaní PP. Zo správania samotného žalobcu, z jeho vyjadrení a zdokladovaných úkonov bolo preukázané, že je schopný z vlastného majetku vyplácať čiastky iným osobám, ktoré niekoľkonásobne prevyšujú hodnotu právnych služieb, v rámci ktorých žalobca žiada o poskytnutie právnej pomoci. Konanie v podobe možného zneužívania a obchádzania práva vo forme zbavovania sa majetku za účelom získania prospechu v podobe bezplatnej právnej pomoci a na to nadväzujúcich výhod nemôžu vo fungujúcom právnom štáte požívať právnu ochranu.

14. Žalovaný dospel k záveru, že aj napriek snahe poskytnúť žalobcovi právnu pomoc, po zohľadnení všetkých dokladov, vyjadrení a relevantných aspektov žalobca má bez akýchkoľvek pochybností majetok, ktorý postačuje na úhradu právnych služieb a na zabezpečenie si práva na pomoc v právnych veciach. Žalovaný mal za preukázané, že žalobca vlastní majetok v značnej výške, s ktorým vie aj disponovať, pričom výška majetku je postačujúca na zabezpečenie si právnych služieb, a teda nebola splnená podmienka materiálnej núdze, čím žalobca nesplnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

III.
Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

15. Žalobca podal dňa 02.09.2020 na Krajský súd v Nitre žalobu zo dňa 26.08.2020 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobca navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

16. Žalobca uviedol, že vo výkone trestu odňatia slobody je síce zaradený do práce, ale mesačný zárobok je pod XXX,XX eur, z čoho dostáva vreckové vo výške XX,XX eur, za čo si zabezpečuje základné potreby, a teda je mesačne v mínuse. Všetky finančné zadosťučinenia, ktoré mu boli priznané, boli priamo vyplatené oprávneným osobám. Uviedol, že má neustále dlhy / pohľadávky vo výške XX.XXX,XX eur, a teda si nemôže dovoliť zaplatiť advokáta a na právnu pomoc má právo podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, ako aj podľa čl. 6 Dohovoru.

17. Žalobca ďalej namietal, že nepriznaním právnej pomoci na podklade uvedených skutočností, bol porušený nielen zákon, ale aj základné práva. Žalovaný podľa žalobcu odignoroval dôkazy o zaslaní všetkých odškodnení oprávneným osobám, pričom tento svoj postup nijako neodôvodnil.

IV.
Vyjadrenie žalovaného

18. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 04.02.2021 (ďalej len „vyjadrenie“), pričom navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný uviedol, že napadnutým rozhodnutím sa rozhodlo o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu, že žalobca nespĺňal podmienky nároku v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) Zákona o poskytovaní PP, teda z dôvodu, že sa nenachádzal v stave materiálnej núdze. Uviedol, že v rámci konania pred žalovaným bolo zistené, že žalobca má majetok vo výške, ktorá postačuje na úhradu prípadných právnych služieb a zároveň vie s týmto majetkom disponovať.

19. Žalovaný ďalej zdôraznil, že pri rozhodovaní postupoval v súlade so Zákonom o poskytovaní o PP za subsidiárneho použitia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších

predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), pričom mal za to, napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnymi predpismi.

V.
Ďalšie písomné podania účastníkov konania

20. V replike zo dňa 01.03.2021 (ďalej len „replika“) žalobca uviedol, že po „samovražde Lučanského“ sa na verejnosť dostali informácie, v akých neľudských podmienkach sa na Slovensku držia väznené osoby. Voči Slovenskej republike boli na Európsky súd pre ľudské práva podané sťažnosti a časť predmetných sťažností sa týka aj sumy, ktorú väzni dostávajú. Uviedol, že jeho mesačný zárobok je XX,XX eur, má pohľadávky vo výške XX.XXX,XX eur a aby si mohol nakúpiť základné veci, tak mu musí pomáhať rodina, čím sa jeho dlhy navyšujú. Hoci mu boli priznané finančné zadosťučinenia, tieto boli vždy obratom vyplatené oprávneným osobám. Zároveň potvrdil, že otcovi kúpil zájazd, a to z dôvodu vďaky. Žalobca zotrval na tom, že nemá prostriedky na zaplatenie advokáta.

21. K replike sa žalovaný vyjadril v duplike zo dňa 04.02.2021, v ktorej uviedol, že žalobca na jednej strane opätovne namieta, že žalovaný dospel k nesprávnym zisteniam, avšak na druhej strane priznáva, že získal finančné prostriedky (majetok) vo forme finančného zadosťučinenia, a že s týmito prostriedkami je schopný bez akýchkoľvek obmedzení nakladať a aj napriek tomu sa považuje za osobu v materiálnej núdzi. Žalovaný uviedol, že má za to, že bolo náležite zistené, že žalobca má majetok vo výške, ktorá postačuje na úhradu prípadných právnych služieb, a teda bolo jednoznačne preukázané, že žalobca disponuje majetkom a nenachádza sa v stave materiálnej núdze, čo je jednou z podmienok pre poskytovanie právnej pomoci v zmysle Zákona o poskytovaní PP. Žalovaný opätovne navrhol žalobu zamietnuť.

22. Ďalšie písomné podania neboli zo strany účastníkov konania v súdnom konaní predložené.

VI.
Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

23. Správny súd v Bratislave uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o správnych súdoch“) sa okrem iného zriadil aj Správny súd v Bratislave. § 3 ods. 1 Zákona o správnych súdov uvádza, že správne súdy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. § 3 písm. b) Zákona o správnych súdov zároveň uvádza: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave, bola v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 4S a je vedená pod sp. zn.: NR-26S/43/2020.

24. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak ako vyplývali z obsahu žaloby a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a s odkazom na § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení platnom a účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) ju zamietol.

25. Správny súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže ani jeden z účastníkov nepožiadal o nariadenie pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený najmenej päť dní pred jeho vyhlásením na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.10.2023 (§ 137 ods. 4 SSP).

26. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

27. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

28. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

29. Podľa § 6 ods. 1 Zákona o poskytovaní PP (účinný v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom) a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, b) nejde o zrejmú bezúspešnosť sporu a c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy) okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

30. Podľa § 6a ods. 1 Zákona o poskytovaní PP (účinný v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom) a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20 % trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu;) splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

31. Podľa § 10 ods. 1 Zákona o poskytovaní PP (účinný v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosti uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

32. Správny súd prvotne uvádza, že s odkazom na § 134 ods. 1 SSP je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Zároveň poukazuje na § 182 ods. 1 písm. e) SSP, ktorý uvádza, že v správnej žalobe sa musia okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné (ďalej len „žalobné body“). Žalobné body tak musia mať určitú mieru konkretizácie, aby správny súd, viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, mohol pristúpiť k súdnemu prieskumu napadnutých rozhodnutí. Žalobca v žalobe len stroho poukázal na jeho mesačný zárobok a na skutočnosť, že mu bolo vyplatené finančné zadosťučinenie, ktoré však bolo priamo vyplatené iným osobám. Zároveň všeobecne uviedol, že boli porušené jeho práva a napadnuté rozhodnutie nie je odôvodnené. Z dôvodu, aby nedošlo k odopretiu spravodlivosti správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie vo svetle žalobcom vznesenej námietky, ktorú ustálil ako nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k skúmaniu toho, či žalobca spĺňal podmienky na poskytnutie právnej pomoci.

33. Vo vzťahu k takto ustálenému žalobnému bodu správny súd dospel k záveru, že tento je nedôvodný. Správny súd zastáva názor, že žalovaný postupoval striktne podľa Zákona o poskytovaní PP a svoje závery dostatočným spôsobom odôvodnil, pričom nevzhliadol žiadnu vadu v konaní a rozhodovaní žalovaného. Žalovaný vyčerpávajúcim spôsobom zistil skutočný stav veci, tento stav dostatočným spôsobom v napadnutom rozhodnutí opísal a vyvodil z toho relevantné právne závery. Zároveň po preskúmaní administratívneho spisu správny súd uvádza, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal nim tvrdené skutočnosti.

34. Vychádzajúc z § 6 ods. 1 písm. a) v spojení s § 6a ods. 1 Zákona o poskytovaní PP správny súd zdôrazňuje, že daná podmienka na poskytnutie právnej pomoci sa skladá z dvoch čiastkových skutočností, a to (i) príjem žiadateľa nepresahuje 1,4 násobok sumy životného minima ustanoveného právnym predpisom a (ii) žiadateľ si nemôže využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom. Jedná sa o kumulatívne podmienky, ktoré musia byť naplnené. Žalovaný dospel k záveru nesplnenia podmienky, že žalobca si nemôže využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom. Žalovaný dostatočným spôsobom preukázal, že žalobca disponuje s majetkom, ktorý je vo výške, kedy si žalobca

môže využívanie právnych služieb zabezpečiť svojim majetkom. Vychádzajúc z toho, že žalobca disponoval peňažnými prostriedkami, ktoré mali podklad vo finančnom zadosťučinení, ktoré samotný žalobca potvrdil, žalovaný dospel k správnemu záveru o tom, že u žalobcu nejde o prípad, kedy si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojim majetkom.

35. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí dopodrobna poukázal na výšku finančného zadosťučinenia, ktorú žalobca získal (ako rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky, tak aj rozhodnutiami Európskeho súdu pre ľudské práva). Tieto skutočnosti žalobca v žiadosti neuviedol a žalovaný ich zistil na podklade vlastnej činnosti. Žalovaný dostatočným spôsobom zistil a preukázal, že žalobca od roku 2001 disponoval majetkom vo výške XX.XXX,XX eur, z čoho je zrejmé, že žalobca disponuje majetkom, na podklade ktorého si vie zabezpečiť využívanie právnych služieb. Zároveň neobstojí ani argumentácia žalobcu, v zmysle ktorej so žiadnymi finančnými prostriedkami, ktoré mu boli vyplatené formou finančného zadosťučinenia osobne nedisponoval, nakoľko tieto boli vyplatené priamo „oprávneným osobám“ na exekúcie, prípadne na iné znižovanie jeho dlhov, nakoľko jednak túto skutočnosť v konaní nepreukázal a navyše ani v samotnej žiadosti (v časti E.5) neuviedol existenciu žiadnej pôžičky, úveru, či exekúcie; v tejto súvislosti správny súd vyhodnotil jeho argumentáciu obsiahnutá v žalobe, ako aj v jeho doplňujúcich podaniach ako účelovú.

36. Správny súd vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu nevzhliadol porušenie práv žalobcu, na ktoré žalobca v žalobe poukázal. Zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc. Zákonom o poskytovaní PP štát žiadnym spôsobom negatívne nezasahuje do práva na súdnu a inú právnu ochranu. Práve naopak, preberá na seba pozitívny záväzok vo vzťahu k občanom v núdzi, a to v rozsahu, ktorý je prijateľný z hľadiska dlhodobej udržateľnosti, keďže by bolo neúnosné poskytovať právnu pomoc tohto druhu v absolútne všetkých prípadoch, t. j. bez stanovenia hranice odkázanosti a bez stanovenia rozsahu oblastí, v ktorých sa právna pomoc poskytuje (t. j. systémom „každému a vo všetkom“). Pozitívny záväzok štátu, ktorý tento na seba dobrovoľne preberá, sa však vzťahuje na zabezpečenie uplatnenia práva na súde prostredníctvom priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci v obmedzených prípadoch (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 8Sžo/51/2013 zo dňa 26.02.2015).

37. S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že žalobný bod uplatnený v žalobe je nedôvodný. Vychádzajúc z administratívneho spisu a z napadnutého rozhodnutia možno konštatovať, že žalovaný si zaobstaral dostatok dôkazov k rozhodnutiu, v konaní postupoval v súčinnosti so žalobcom, vo veci rozhodol vecne správne a napadnuté rozhodnutie poskytuje žalobcovi dostatočné odôvodnenie vo vzťahu k výroku napadnutého rozhodnutia.

38. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, keď žalovanému aj napriek úspechu v konaní nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

39. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

a) označenie napadnutého rozhodnutia,
b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).